

Endelig er der indført et nyt begreb, som kan danne grundlag for bevaring og for, at bevaring også er et udtryk for en bedre miljøpolitik gennem genanvendelse af eksisterende anlæg, konstruktioner og materialer. Vi mener, at livscyklusanalyser burde ind som vurderinger, der kunne være med til at styrke bevaringsværdien.

Af andre forslag fra interesseorganisationerne er der peget på, at man skal genindføre A- og B-fredningerne; det synes vi også er en god ting, som vi gerne vil støtte. I og med at man får genindført B-fredningerne, som jo gjaldt indtil 1979, vil netop mange af de bevaringsværdige bygninger kunne få en større sikring ved at rykke op i en højere status.

Endelig er der også peget på, at der skal være ankenuligheder for kommunale og lokale sager, og på, at man kunne anke sagerne til de regionale bevaringsråd. Det mener vi også ville være en udmærket ankeinstans at få for en lokal afgørelse.

Så langt, så godt. Men en lokal historie fra Horsens viser, at selv disse forbedringer ikke er tilstrækkelige til at sikre en bygnings fortsatte eksistens; det er stadig væk muligt at nedrive selv udmærkede og bevaringsværdige bygninger.

I Horsens Kommune har man været meget interesseret i at udbygge bevaringsarbejdet: Horsens Kommune er blandt de 40, der har lavet kommuneatlas, Horsens Kommune har været med i forsøgsordningen med bevaringsfonde, og Horsens Kommune er således blandt de tre kommuner, der har været med til forsøgsordningen. I forlængelse af forsøgsordningen har Horsens Kommune også afsat anseelige beløb til bevaringsfonde, op imod 1 mio. kr. om året, som skal gå til at fortsætte arbejdet med bevaringsfonde, og formodentlig har Horsens Kommune et håb om at blive en af de første kommuner, som kan blive omfattet af den mere permanente ordning med bevaringsfonde, og så kan beløbene jo blive mangedoblede.

Horsens Kommune har også haft rygrad til at modsætte sig forslag om nedrivning af en ejendom i det indre Horsens, en ældre ejendom, der er opført omkring 1910, men Horsens Kommune har ikke kunnet holde stand, idet den har ændret opfattelse, og jeg læser et kort uddrag af Horsens Folkeblad fra 10. januar i år:

»Kovending. Den første gang« - dvs. den første gang, man afslog nedrivningerne - »var i januar 1992 og anden gang i maj 1993, da understregede udvalget endog over for forsikrings-

skabet Alm. Brand, at man ikke skulle regne med at få lov til at rive bygningen ned. Begrundelsen for dette gik på, at kommunen ikke ville åbne for den praksis, at gamle bevaringsværdige bygninger på gode grunde kunne opkøbes med henblik på nedrivning og nybyggeri.«

Det, der er sket, er altså, at Alm. Brand har ladet bygningen forfalde siden 1992, og kommunen har ikke kunnet gøre noget.

Nu har man så besluttet at indstille, at Alm. Brand kan få tilladelse til at nedrive bygningen, i et lokalplanudkast, der kommer ud til borgerne her i løbet af den næste uges tid. I den lokalplan giver man ikke alene tilladelse til nedrivning, men man tilsidesætter også bygningsreglementets krav om lysafstand i gadeprofil, sådan at man giver tilladelse til at bygge ca. 1½ etage højere, end bygningsreglementet tillader. Der er i og for sig ikke noget ulovligt i det, det kan kommunen tværtimod beslutte ved sin lokalplan, men moralsk er det ikke særlig godt for kommunen og slet ikke for dem, der bor på den side, som får skygge af ejendommen.

Det, som er det kedelige i det her, er, at beboerprotesterne er omfattende. Der er allerede samlet 1.500 underskrifter mod det, men der er ingen formel mulighed for beboerne for at modsætte sig nedrivningen. Det, der står tilbage, hvis underskriftprotesterne ikke virker over for kommunalbestyrelsen, er selvfølgelig en forbrugerboycot af Alm. Brand, som jo selvfølgelig nok ville - synes jeg - være det eneste rimelige at tage fat i, fordi Alm. Brand netop også gerne vil udbygge en bankvirksomhed i Horsens, og derigennem kunne de være følsomme over for det.

Jeg håber, at Horsens Kommune ændrer opfattelse, sådan at man ikke skal fejre Heritage Days i 1996 med en nedrivning af en ejendom, som befolkningen slutter op om skal blive stående i det indre af Horsens, og i stedet håber jeg, at Horsens kunne blive omfattet af de her bevaringsfonde, og at udbygningen af de ting kunne være med til, at man udsætter sin beslutning om nedrivning. Men det viser mig, at der er brug for et ekstra redskab ud over det, som regeringen har foreslået.

Vi vil foreslå fra Enhedslistens side, at der gives mulighed for, at et vist antal underskrifter i et område, f.eks. 10 pct. af de stemmeberettigede, kan få lagt spørgsmålet ud til en lokalafstemning på samme måde, som man kan det i spørgsmålet om nedlæggelse af skoler og andet. Jeg er sikker på, at sådan en ordning i sig selv